

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.421/2024/14.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró
Dr. Horváth Péter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. október 7.

Az ügy tárgya: testi sértés büntette

Terhelt(ek): terhelt

Első fok: Fővárosi Törvényszék, 28.B.345/2023/12., ítélet,
tárgyalás, 2024. március 5.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 6.Bf.126/2024/5., ítélet,
tanácsülés, 2024. június 12.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a testi sértés büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 28.B.345/2023/12. számú és a Fővárosi Ítélet tábla 6.Bf.126/2024/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. március 5. napján kihirdetett 28.B.345/2023/12. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés II. fordulat]. Ezért őt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság a 2024. június 12-én meghozott 6.Bf.126/2024/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát pedig 4 évre súlyosította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] A jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás a következő:

A terhelt és a sértett a cselekmény idején élettársi kapcsolatban éltek a cím 1 szám alatti ingatlan felső szintjén. A terhelt és a sértett 2015. július 12. napján az esti órákban az általuk használt lakásban tartózkodtak, amikor 20 óra körüli időben ismeretlen okból szóváltás alakult ki közöttük. A vita során a sértett a lakásból az udvarra futott azzal a céllal, hogy távozzon az ingatlanból, azonban a terhelt követte őt, és amikor az udvaron, a ház sarkánál utolérte a sértettet, szemből, egy alkalommal, bal lábával, legalább közepes erővel fejbe rúgta a sértettet a homlokán. A rúgás erejétől a sértett hanyatt esett, és feje tompítás nélkül – legalább közepes erővel – a talajnak csapódott. Az ingatlan alsó szintjén lakó, és a cselekményt észlelő III. számú tanú a sértett segítségére sietve értesítette a mentőket, akik a sértettet újraélesztést követően kórházba szállították, ahol azonban röviddel később elhunyt. A terhelt – valószínűleg – azt közölte a sértett ellátó mentőorvossal, hogy a sértett megbotlott a kövezeten, és egyensúlyát veszítve esett a földre és verte be a fejét. A sértett a bántalmazás és az amiatt bekövetkezett esés során jobboldali dominanciával járó, homloklebens- halántéklebens-fallebens táji pókhálóhártya alatti vérzést, koponyaalapra kiterjedő, elmozdulás nélküli, baloldali nyakszirtecsonttörést, jobboldali falcsonttáji fejszakázódást, kétoldali agyféltekei lágyburokvérzést, kisagyi lágyburokvérzést, kétoldali, az agyalapi oldalt és a nagyagyásztor menti régiót is érintő homloklebens agyzúzódást, kétoldali halántéklebens agyzúzódást, hátsó koponyagödrű – koponyaalapú, középvonaltól balra 1 cm-

rel, a hátsó-külső tarkógumótól az öreglyukig terjedő – törést, illetve elülső koponyagödri – koponyaalapi, a jobb oldali szemgödör felső lemezén, részben a rostacsontokra terjedő – törést szenvedett. A sértett halálát, amely az elszenvedett sérülésekkel közvetlen ok-okozati összefüggésben következett be, többgócú agyroncsolódás és lágyburki vérzés miatt kialakult heveny keringési és légzési elégtelenség idézte elő.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontját megjelölve elsődlegesen a támadott határozat hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[5] Álláspontja szerint a cselekményének helyes minősítése a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (9) bekezdés c) pontja szerint minősülő testi sértés vétsége. E helyes minősítés esetén a büntetési tételkeret jóval enyhébb lett volna, 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés.

[6] Hivatkozott arra, hogy a tényállás törvénysértő módon került megállapításra, ugyanis egyértelműen bebizonyosodott, hogy nem kívánta a sértett halálát, sem az életveszély bekövetkezését. Legfeljebb a hanyagságot lehetett volna a terhére megállapítani, mivel elégtételt kívánt venni a sértetten, ezért a kellő körültekintést elmulasztotta.

[7] A Legfőbb Ügyészség BF.111/2025/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[8] Kifejtette, hogy az a körülmény, hogy a terhelt az előle elfutó sértettet üldözőbe vette, a vele szemben álló sértettet legalább közepes erővel homlokra rúgta, kizárólag arra enged következtetni, hogy a terheltnek kifejezett szándéka volt az, hogy a sértettnek sérülést okozzon. Ilyen körülmények mellett mást véletlenül fejbe rúgni nem lehet.

[9] Indokai szerint arra helyesen hivatkozik a felülvizsgálati indítvány, hogy a terhelt a sértett halálát nem kívánta, de ezt a bíróságok sem állították, ellenkező esetben nem halált okozó testi sértés büntetében, hanem emberölés büntetében marasztalták volna el.

[10] Indítványozta, hogy a Kúria a Fővárosi Törvényszék 28.B.345/2023/12. számú és a Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.126/2024/5. számú ítéletét hatályában tartsa fenn.

[11] A terhelt védője az ügyészi átiratban foglaltakra tett észrevételében az indítványban foglaltakhoz csatlakozott.

III.

[12] A terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[13] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – okból terjeszthető elő. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[14] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható.

[15] A Be. 659. § (1) bekezdése értelmében a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[16] A Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – az eljárási szabálysértések kivételével – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében, és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül [Be. 659. § (5) bekezdés].

[17] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[18] A 2025. szeptember 1. napjától hatályos Be. 649. § (1) bekezdés c) pontja szerinti új felülvizsgálati ok, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki olyan büntetést, illetve alkalmazott olyan intézkedést, amely a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat szerint irányadó büntetési tételkerettől eltérő, törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe.

[19] A terhelt a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottnak nyújtotta be a felülvizsgálati indítványát, azonban az indítvány tartalmilag a bűncselekmény jogi minősítését vitatta, és arra hivatkozott, hogy a helyes minősítés eltérő büntetési tételkeretet vonna maga után. Ez pedig a 2025. szeptember 1. napjától hatályos Be. 649. § (1) bekezdés c) pont szerinti felülvizsgálati oknak feleltethető meg.

[20] Ezen új felülvizsgálati ok alapján a felülvizsgálat abban az esetben is lehetséges, ha a bűncselekmény korábbi, utóbb törvénysértőnek minősített jogi minősítése helyett egy olyan törvényes minősítést kell megállapítani, melynek következtében a büntetés kiszabására eltérő – a különös részben meghatározott – törvényes keretek között kell sort keríteni. Ez a feltétel az új felülvizsgálati ok objektív feltétele. Emellett a felülvizsgálathoz szükséges az is, hogy e törvényes minősítés alapján megállapítandó tételkerethez képest a korábban kiszabott büntetés már aránytalan is.

[21] Az indítványozó álláspontja szerint jelen esetben gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége, és nem halált okozó testi sértés büntette róható a terhelt terhére. Az indítvány valójában a megállapított tényekből való jogkövetkeztetés helyességét vitatja.

[22] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésbe ütköző, és a (8) bekezdés II. fordulata szerint minősülő testi sértésnek minősítette.

[23] A Btk. 164. § (1) bekezdése szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A (8) bekezdés szerint a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a testi sértés életveszélyt vagy halált okoz.

[24] A Btk. 164. § (9) bekezdés c) pontja értelmében, aki a súlyos testi sértést gondatlanságból követi el, életveszélyes sérülés okozása esetén vétség miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[25] A Btk. 7. §-a szerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik.

[26] A Btk. 9. §-a szerint az eredményhez, mint a bűncselekmény minősítő körülményéhez fűzött súlyosabb jogkövetkezmények akkor alkalmazhatók, ha az elkövetőt az eredmény tekintetében legalább gondatlanság terheli.

[27] A halált okozó testi sértés esetén a szándékos testi sértési cselekménnyel okozati összefüggésben beáll a passzív alany halála. A testi sértés okozására irányuló szándékos

magatartás és a bekövetkezett halál közötti okozati összefüggés hiányában a minősített eset nem állapítható meg, a büntetőjogi felelősség csak a szándékosan okozott testi sértés (súlyos, maradandó fogyatékoságot, életveszélyt okozó) eredményéig terjed (BH 2003.176.). A halált okozó testi sértés kizárólag vegyes bűnösséggel megvalósítható bűncselekmény: a testi sértés okozásával kapcsolatos elkövetési magatartás szándékos, a minősítő eredményt megvalósító halálra az elkövetőnek kizárólag a gondatlansága terjedhet ki.

[28] A halált okozó testi sértés esetén az eredmény tekintetében fennálló gondatlanság fennállásának tehát nem az a feltétele, hogy az eredmény előre látható legyen, hanem a halálos eredmény lehetőségének kell – az elkövetőtől elvárható figyelem és körültekintés mellett – felismerhetőnek lennie (vö. BH 2000.281.).

[29] A gyakorlatban előforduló tipikus esetekben az elkövető testi sérülés okozásának szándékával bántalmazza a passzív alanyt, aki ennek során elesik vagy leesik (például lépcsőről, teraszról), és az esés során elszenvedett súlyos koponyasérülésbe hal bele, vagy a másik tipikus esetkör, amikor a hasonlóan súlyos bántalmazás következtében kialakult sérülés (betegség) szövődményeibe hal bele a passzív alany (BH 1998.257., BH 2001.256., vö. még BH 1980.157., BH 1981.487., BH 1982.275.).

[30] Ehhez képest a gondatlan (súlyos) testi sértés esetén a konkrét elkövetési magatartáshoz (ami nem lehet testi sérülés előidézésére irányuló cselekmény) nem járul szándékos sértő eredmény. A gondatlan változat minősített esetei pusztán a szubjektív oldal tekintetében különböznek a megfelelő szándékos esetektől annyiban, hogy az elkövető a testi sérülést előidéző elkövetési magatartása, vagy a cselekménye és az eredmény közötti okozati összefüggés, illetve az eredmény tekintetében is csak gondatlan.

[31] Az elhatárolás alapja tehát tárgyi oldalon az, hogy az előbbi esetben az elkövetési magatartás testi sértés okozására irányuló szándékos magatartás.

[32] Jelen ügyben ez a helyzet.

[33] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti a következőket:

- Amikor az udvaron, a ház sarkánál a terhelt utolérte a sértettet, szemből, egy alkalommal, bal lábával, legalább közepes erővel fejbe rúgta a homlokán.
- A rúgás erejétől a sértett hanyatt esett, és feje tompítás nélkül – legalább közepes erővel – a talajnak csapódott.
- Az ingatlan alsó szintjén lakó, és a cselekményt észlelő III. számú tanú a sértett segítségére sietve értesítette a mentőket, akik a sértettet újraélesztést követően kórházba szállították, ahol azonban röviddel később elhunyt.
- A sértett a bántalmazás és az amiatt bekövetkezett esés során jobboldali dominanciával járó, homloklebeny-halántéklebeny-fallebeny táji pókhálóhártya alatti vérzést, koponyaalapra kiterjedő, elmozdulás nélküli, baloldali nyakszirtecsonttörtést, jobboldali falcsonttáji fejsisakzúzódást, kétoldali agyféltekei lágyburokvérzést, kisagyi lágyburokvérzést, kétoldali, az agyalapi oldalt és a nagyagysátor menti régiót is érintő homloklebenyi agyzúzódást, kétoldali halántéklebenyi agyzúzódást, hátsó koponyagödri – koponyaalap, középvonaltól balra 1 cm-rel, a hátsó-külső tarkógumótól az öreglyukig terjedő – törést, illetve elülső koponyagödri – koponyaalap, a jobb oldali szemgödör felső lemezén, részben a rostacsontokra terjedő – törést szenvedett.
- A sértett halálát, amely az elszenvedett sérülésekkel közvetlen ok-okozati összefüggésben következett be, többgócú agyroncsolódás és lágyburki vérzés miatt kialakult heveny keringési és légzési elégtelenség idézte elő.

[34] A testi erővel történt bántalmazás elkövetési magatartása mögött nyilvánvaló különbség van az egyes bántalmazási módokat illetően, így az öklütés, a rúgás, és annak erejének nagysága, valamint a támadott testtájék tekintetében is.

[35] A lábbal történő rúgás kétségtelenül akaratlagos, szándékos magatartás, eleve akaratlagos cselekvés, amely a rúgás erejével és a támadott testtájékkal együtt értékelendő. A másik fél megrúgása előre látható kockázatos magatartás, amelyben az erőt uralni kell.

[36] A tényállás egyértelműen tartalmazza, hogy a terhelt az álló sértettet közepes erővel fejbe rúgta a homlokán. Az álló helyzetben lévő sértett fejének (homlok) közepes erejű megrúgása kétségtelenül nem egy véletlenszerű mozdulat, hanem akaratlagos (célzott) cselekvés, eleve előre láthatóan kockázatos, szándékos magatartás, amely testi sértés okozására irányult.

[37] Jelen esetben a terhelt rúgása nem volt véletlen, annak ereje, hatóköre nem volt korlátozott, éppen ezekre a körülményekre figyelemmel helytálló a testi sértés okozásának szándékára vont következtetés.

[38] Ilyen körülmények között tehát az elkövetési magatartás gondatlan jellege, ekként a gondatlan testi sértés vétségének megállapítása szóba sem kerülhet.

[39] Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ún. alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége, és az elkövető ahhoz való akaratí viszonyulása.

[40] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről) való, tudatban előzetesen, illetve egyidejűleg meglévő képzet mindig csak valamely, külvilágban megjelenő, illetve fizikai mérhető tényből következtetéssel ragadható meg, és mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, és a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami jogkérdés.

[41] A tudati – és más tények – megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg. A kettő közti kapcsolatot az teremti meg, hogy ha az irányadó tényállás valamelyik külvilágból megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, és ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van.

[42] A Btk. 8. §-a szerinti gondatlanságnak két alakzata van: a tudatos gondatlanság (luxuria) és a hanyagság (negligencia). A tudatos gondatlanságnak – a szándékossághoz hasonlóan – értelmi és érzelmi oldala van. Értelmi oldala a magatartás lehetséges következményeinek előre látása.

[43] Érzelmi oldalon viszont az elkövetőt a bizakodás jellemzi, amely azt jelenti, hogy szubjektíve, képességeihez, lehetőségeihez mérten tévesen ítéli meg az eredmény elkerülhetőségét. A hanyag gondatlanságnak nincs értelmi és érzelmi oldala.

[44] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a terheltet a halálos eredmény bekövetkezése tekintetében tudatos gondatlanság terheli {Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.126/2024/5. számú ítélet [14] bekezdés}.

[45] Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat a következőkre.

[46] A halált okozó testi sértés mint préterintencionális cselekmény esetén az eredmény tekintetében fennálló gondatlanság meglétének nem az a feltétele, hogy az eredmény előre látható legyen, hanem a halálos eredmény lehetőségének kell – az elkövetőtől elvárható figyelem és körültekintés mellett – felismerhetőnek lennie (BH 2000.281.).

[47] A tudatos gondatlanság esetében az elkövető tisztában van magatartása várható következményeivel, könnyelműen bízik azonban azok elmaradásában. A bizakodásnak azonban valamilyen – tényállásból következő – ténybeli alapon kell nyugodnia. Jelen esetben ilyet a tényállás nem rögzített.

[48] További fontos szempont, hogy milyen körülmények között történik az elkövetési magatartás. Ha olyan körülmények között megy végbe a bántalmazás, ahol a sértett a kemény, szilárd útburkolatra esik, a csapódása folytán, tehát indirekt módon is elszenvedheti az életveszélyes vagy halálos sérülést.

[49] Az ítélkezési gyakorlatban számos olyan eset fordul elő, amikor az elkövető (az ittas állapotban lévő) sértettet olyan erővel üti meg vagy löki fel, hogy a sértett korlátozott reflextevékenysége, vagy a támadás váratlansága folytán a külső erőbehatás következtében nem képes testhelyzetén változtatni, és a földre csapódva koponyacsonttörést és agyállománysérülést szenved (BJD 8931). A Kúria több évtizedes következetes gyakorlata szerint ilyen esetben a bekövetkezett eredmény tekintetében az elkövetőt gondatlanság terheli (BH 1980.369.; BH 2005.272.; BH 1978.321.; BH 1978.406.; BH. 2020.194.).

[50] Jelen ügyben egy álló helyzetben lévő személy közepes erővel végrehajtott fejbe rúgása során a terheltnek a tőle elvárható figyelem és körültekintés mellett számítania kellett arra, tehát tisztában kellett lennie azzal, hogy elesés következtében, a tompítás nélküli hanyattesés során a sértett feje, annak hátsó része a talajba üthet, ennek során akár halálos koponyasérülés keletkezhet.

[51] Ennek során a gondatlanság enyhébb alakzata állapítható meg, mivel ilyen körülmények között nem a könnyelmű bizakodás, hanem az elvárható figyelem és körültekintés elmulasztása róható fel a terheltnek (Bhar.III.1297/2023/15. számú határozat).

[52] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt büntetőjogi felelősségét testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés II. fordulat] megállapította, és törvényes a cselekményének a minősítése is.

[53] Az ezen bűncselekmény miatt kiszabható büntetés tételkerete 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, így a terhelttel szemben kiszabott 3 év 6 hónap szabadságvesztés nem törvénysértő.

[54] Miután a minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, önmagában a kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta.

[55] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek felülvizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva a Fővárosi Törvényszék 28.B.345/2023/12. számú, illetőleg a Fővárosi Ítéletábla 6.Bf.126/2024/5. számú ítéletét a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[56] *A döntés elvi tartalma*

A halált okozó testi sértés mint préterintencionális cselekmény esetén az eredmény tekintetében fennálló gondatlanság meglétének nem az a feltétele, hogy az eredmény előre látható legyen, hanem a halálos eredmény lehetőségének kell – az elkövetőtől elvárható figyelem és körültekintés mellett – felismerhetőnek lennie.

[57] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[58] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. október 7.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ